

Publicerad 2006-08-21 13:32 av Ulf Popeno

Tankar om tro

Med en påse på ryggen

Det finns människor som kastar sig ut ifrån flygplan på tusentals meters höjd. De faller frivilligt ut mot en synbarligen säker död. Med skräckblandad förtjusning känner de draget genom fritt fall. För det är i tron som dödsångest blir till förtjusning. Det är i tron som den inre smärtan kan bli njutning. En tro, i detta fallet, på en liten påse som sitter fast på ryggen.

Det finns människor som spränger sig själva i bitar. Och mycket mer därtill, är deras förhoppning. De syftar på en säker död, mot något som hägrar där bortom. Det är i tron Döden blir en belöning och i sin skepnad förenat med förtjusning. En tro, i detta fallet, på en man som säger sig veta.

Det finns människor som tror att tiden kan krökas, kan bli stilla. De beräknar Alltets tyngd och ålder utan tvekan, det som ingen har sett eller ens klarat att omfatta. Det är i tron som vetenskapen vilar tryggt. En tro där själen aldrig passar in, där livet är en kaotisk process. En tro, i detta fall på en dogm som säger sig veta.

Det finns människor som tror att verkligheten kan utvidgas, nya sinnen kan skapas och fantasi bli sanning. De syftar på oupptäckta dimensioner och hägringar, allt inom räckhåll med lite piller eller pulver. Det är i tron lögnen blir sann och sanningen en dimma. En tro, i detta fallet, med en apa på ryggen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Popeno med Poeter.se id #4033 innehar upphovsrätten